

REJESTR DOTYCZY:Nr. rejestracyjnyEKIERT Jan

z d.

s/c i

z d.

ur. 10.12.1907 w Kombornia

kraj:

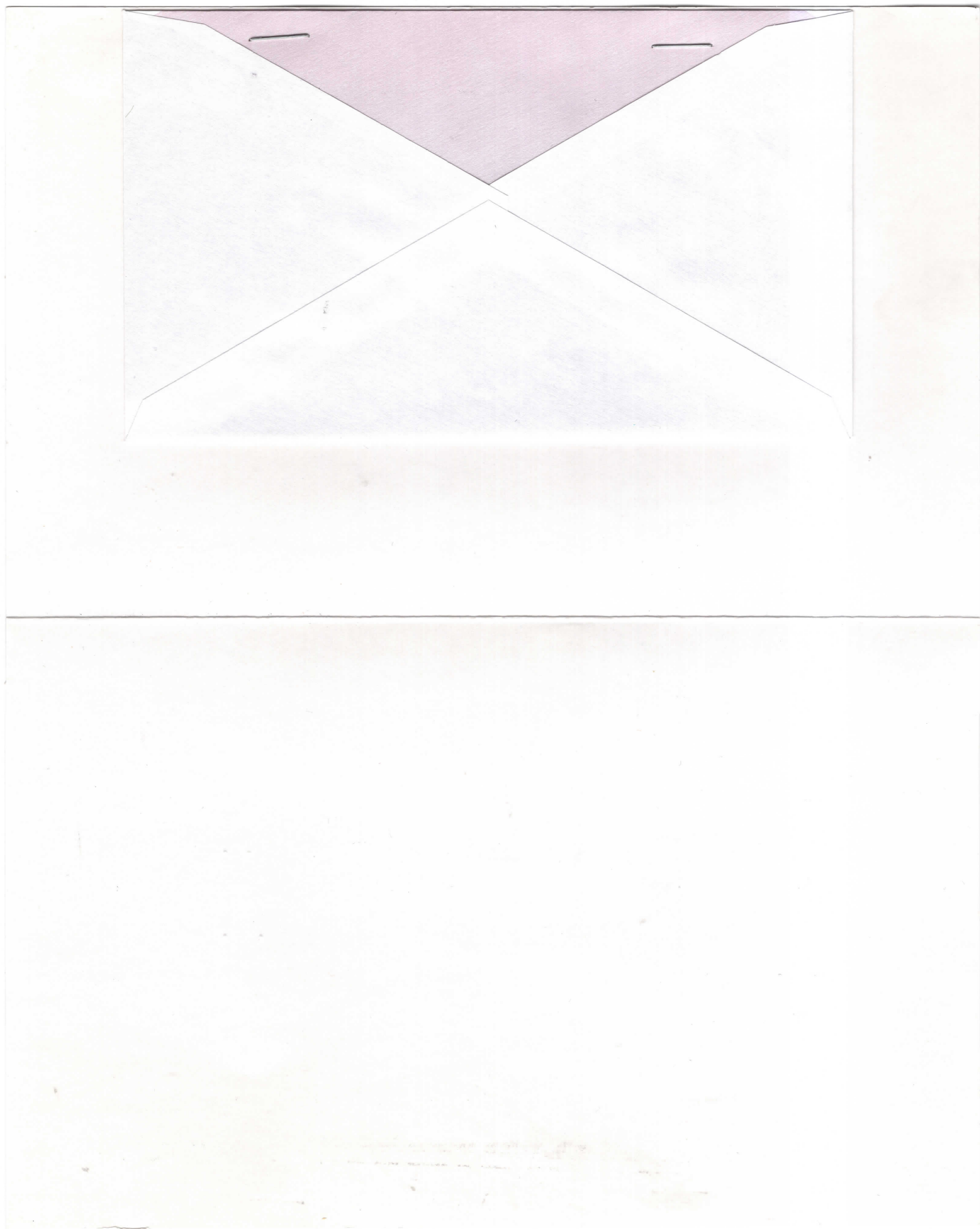
zm. 20.4.1993 w Paryż

kraj:

pochowany

Dane personalneArtysta malarzŹródła i bibliografia

Kultura nr 10/55 październik 1993 - wspomnienie

niejszego w swym słownictwie przymiotnika. Żołnierze odeszli, a Małgosia kontynuowała pracę i pilnowała cholernego pomnika.

Śmierć przyszła niespodziewanie. Małgorzata Targowska (wtedy Grabińska) zamordowana została w biały dzień, 9 maja 1985, w swym mieszkaniu, również na Saskiej Kępie. Właśnie skończyła 33 lata. Sprawców nieudolnie poszukiwano i nigdy nie wykryto. Podłoże polityczne nie ulega wątpliwości, a poszlaki wskazują na związek z procesem morderców ks. Popiełuszki.

Śmierć Jacka Biereżina przyszła później i równie niespodziewanie, na paryskim bruku.

Marek RUDZKI

Jan Ekiert

W dniu 20 kwietnia 1993 roku w godzinach wieczornych zmarł w swojej pracowni Jan Ekiert, nestor polskich artystów malarzy w Paryżu.

Urodził się w Komborni w południowej Polsce 10 grudnia 1907 r. Bardzo wcześnie obudziła się w nim muza sztuki. Pozostały z dawnych lat obrazy małego formatu, które już wtedy zapowiadały jego przyszłość artystyczną. Następnie uczył się malarstwa w zakładzie księży michalitów u Jana Narcyza Korybuta Daszkiewicza, artysty malarza, absolwenta Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie z czasów Jana Matejki.

W roku 1928 Ekiert zdał egzaminy wstępne do Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie.

Druga wojna światowa pokrzyżowała dalsze plany. W roku 1939 w sierpniu został powołany do wojska. Dostał się do niewoli niemieckiej w Żółkwi pod Lwowem. Przebywał w różnych obozach dla jeńców, najdłużej w Ternbergu, bo od roku 1942 do 1944. Sam pisał o tym okresie w liście z dnia 12 listopada 1985:

„[...] Parę miesięcy przebywaliśmy pod namiotami: zimno, głód i nędza. Podczas pobytu w obozach trochę rysowałem i malowałem. Powstała seria rysunków i portretów akwarelowych współwięźniów, sceny obozowe i pejzaże. Pod koniec mojego pobytu w obozie byłem jednym z organizatorów „teatru jenieckiego”, w roku 1944 jako dekorator. Wszystko to odbywało się na terenie Austrii koło Linzu”.

do Muzeum Historycznego w Sanoku, w którym urządzono stałą wystawę prac jego i jego żony. (Galeria Sztuki Współczesnej im. M. i F. Prohasków). Pozostałe w jego pracowni obrazy Jan Ekiert przekazał polskim muzeom, które nie posiadają jeszcze jego prac.

Ekiert od roku 1953 do 1990 miał 12 wystaw indywidualnych. Brał również bardzo często udział w wystawach zbiorowych w różnych miastach, od europejskich poprzez Jerozolimę do Kalifornii i Quebecu.

Ekiert zmarł w chwili, kiedy w Krakowie, w salonie Sztuki Polonijnej, przygotowuje się na jesień wystawę jego obrazów.

Aleksander GOLDA